

Sygn. akt II Ca 833/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSO Dariusz Mizera (ref.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko Towarzystwu (...) SA w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 15 września 2016 roku, sygn. akt I C 1757/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w punktach:

a/ pierwszym sentencji w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda kwotę 22.788,24 zł obniża do kwoty 14.546,58 zł (czternaście tysięcy pięćset czterdzieści sześć 58/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty;

b/ trzecim sentencji na następujący: nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 518,72 zł (pięćset osiemnaście złotych 72/100) oraz nakazuje ściągnąć od powoda B. K. z zasądzonego w punkcie pierwszym roszczenia na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 291,80 (dwieście dziewięćdziesiąt jeden 80/100) złotych,

c/ czwartym sentencji w ten sposób, że zasądzoną tytułem zwrotu kosztów procesu od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz powoda B. K. kwotę 3.667 zł obniża do kwoty 1.271,34 zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt jeden 34/100) złotych;

2. oddala powództwo i apelację w pozostałym zakresie,

3. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz powoda B. K. kwotę 93,60 zł (dziewięćdziesiąt trzy 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą,

4. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. kwotę 1.895,07 (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt pięć złotych 07/100) złotych oraz od powoda B. K. kwotę 1.066 (jeden tysiąc sześćdziesiąt sześć) złotych na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSO Paweł Hochman

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSO Dariusz Mizera

Sygn. akt II Ca 833/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 15 września 2016r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z powództwa B. K. przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę

1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 22.788 złotych 24 grosze z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 15.000 złotych od dnia 14 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty i od kwoty 7.788 złotych 24 grosze od dnia 23 czerwca 2016r. do dnia zapłaty;

2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;

3. nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.) kwotę 810 złotych 52 (pięćdziesiąt dwa) grosze tytułem kosztów sądowych tymczasowo pokrytych z zasobów Skarbu Państwa;

4. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.667 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu 15.03.2014 r. na skutek huraganowych wiatrów więźba i pokrycie dachowe stodoły znajdującej się w Komornikach na posesji nr (...) upadły na dachy budynku chlewni i garażu znajdujących się na posesji sąsiedniej (...) należącej do B. K., niszcząc je.

Na budynku chlewni uszkodzone zostało pokrycie dachu z płyt falistych azbestowo-cementowych o łącznej powierzchni 153 m² oraz zerwana została kalenica z blachy ocynkowanej ok. 7 mb szerokości 35 cm. Uszkodzeniu uległo także pokrycie dachu garażu z płyt falistych azbestowo-cementowych o łącznej powierzchni 47,5 m² i oberwana została rynna na odcinku 12 mb o średnicy 130 mm wykonana z blachy ocynkowanej malowana farbą.

Zasadna jest wymiana pokrycia dachowego w całości zarówno na chlewni jak i garażu z uwagi na okoliczność, iż dachy pokryte były materiałem zawierającym azbest, rozległe uszkodzenia dachów (w przypadku chlewni w 50% dachu, a w przypadku garażu – około 30% powierzchni dachu, a ponadto celem zabezpieczenia szczelności dachów.

W dniu 24.03.2014 r. J. P. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w L. sporządził kosztorys naprawy zniszczonego dachu chlewni na łączną kwotę 39.761,69 złotych. Koszt demontażu płyt dachowych zawierających azbest (eternitu) został określony na kwotę 9.397,20 złotych, a koszt utylizacji – na kwotę 5.104,50 złotych. Kosztorys ten jest kosztorysem ofertowym i odzwierciedla planowane koszty odbudowy pokrycia dachu chlewni.

B. K. zawarł z Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych – Polisa nr (...). Umowa obowiązywała w dniu 15.03.2014 r.

Tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu zaciągniętego w (...) Banku (...) w T. B. K. przeniósł swoje wierzytelności przyszłe przysługujące z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia na Bank do wartości 500.000 złotych (umowa cesji z dnia 8.09.2009 r.)

W związku z wygaśnięciem wierzytelności zabezpieczonej umową cesji z dnia 8.09.2009 r. (...) Bank (...) w T. zwrotnie przeniósł wierzytelności na cedenta, czyli na B. K..

Powód zgłosił szkodę zakładowi ubezpieczeń, przedstawił mu kosztorys ofertowy z dnia 24.03.2014 r. sporządzony przez J. P.. Zakład (...) decyzją z dnia 9.04.2014 r. przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 10.053,32 złotych, w tym 6.849,32 złotych za uszkodzenie budynku chlewni i 3.204 złotych za uszkodzenie garażu.

Decyzją z dnia 29.07.2014 r. Zakład (...) przyznał B. K. dopłatę odszkodowania w wysokości 1.689,10 złotych

Powód dokonał odbudowy budynków polegających na wymianie pokrycia dachu chlewni i dachu garażu.

Wartość szkody poniesionej przez powoda w związku ze zdarzeniem z dnia 15.03.2014 r. biegły sądowy do spraw budownictwa określił na kwotę 42.346,66, złotych brutto, z uwzględnieniem stopnia zużycia technicznego budynków na poziomie 10%.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo jest zasadne.

Strony zawarły w trybie art. 59 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 392 ze zm.) umowę ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego (budynków rolniczych) od ognia i innych zdarzeń losowych. W okresie obowiązywania umowy, na skutek huraganu, powód poniósł szkodę w postaci zniszczenia pokrycia dachowego budynków rolniczych i zgłosił szkodę u pozwanego. Pozwany uznał roszczenie i wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 11.742,42 złotych.

Zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 ww. ustawy wysokość szkody generalnie ustala się na podstawie cenników stosowanych przez zakład ubezpieczeń albo kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych – przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona wg wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody. Kosztorys powinien zostać przedłożony przez ubezpieczającego najpóźniej w terminie 12 miesięcy od dnia powstania szkody (art. 68 ust. 3 ww. ustawy).

W sprawie powód przedstawił pozwanemu kosztorys ofertowy wystawiony przez podmiot dokonujący odbudowy budynku chlewni i garażu (kosztorys z dnia 24.03.2014 r. sporządzony przez J. P. świadczącego usługi dekarские), kosztorys ten odzwierciedla koszty związane z odbudową dachów zniszczonych budynków, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych – przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia. Kosztorys odnośnie odbudowy dachu budynku chlewni opiewał na kwotę 39.761,69 złotych i obejmował ceny zakupu niezbędnych elementów konstrukcyjnych (m. in. blachy trapezowej na pokrycie w zastępstwie eternitu), cenę montażu i obróbki oraz koszty demontażu pozostałych na budynku płyt dachowych zawierających azbest i koszty utylizacji tychże płyt. W ocenie Sądu koszty te były niezbędne i uzasadnione, zwłaszcza wartość szkody wyliczona w sprawie przez biegłego w oparciu o rzeczywiste ceny rynkowe materiałów i robocizny z daty szkody w okolicach Komornik z uwzględnieniem faktycznego zużycia budynków oraz rzeczywiście wykonanych prac dekarских wyniosła 47.051,84 złotych. Ponadto ustawa z dnia 19.06.1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 1997 r. Nr 101, poz. 628) wprowadziła zakaz stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej eternitu zawierającego azbest, a zatem odbudowa dachu powoda musiała się odbyć po demontażu resztek płyt dachowych zawierających azbest i przy użyciu innego rodzaju pokrycia o podobnych właściwościach użytkowych, np. blachy. Zgodnie z ustawą z dnia 19.06.1997 r. przedsiębiorca posiadający

wymagane uprawnienia dokonuje w ramach jednej usługi zdjęcia i usunięcia płyt eternitowych, a wytworzony odpad niebezpieczny przekazuje do unieszkodliwienia na składowisko przeznaczone do składowania odpadów zawierających azbest lub poddaje go innym, dopuszczonym ustawowo, procesom utylizacji. Koszty te obciążają właściciela budynku i stanowią składową procesy wymiany pokrycia dachowego.

Ponieważ pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie jedynie w kwocie 11.742,42 złotych, a szkoda poniesiona przez powoda wyniosła co najmniej 39.761,69 złotych (wartość z kosztorysu z dnia 24.03.2014 r. obejmującego jedynie naprawienie dachu na budynku chlewni), pozwany zobowiązany jest do uzupełnienia odszkodowania co najmniej o kwotę 28.019,27 złotych.

Powód domagał się w sprawie odszkodowania uzupełniającego w wysokości 22.789 złotych. Ponieważ sąd nie może zasądzać ponad żądanie (art. 321 § 1 kpc), Sąd zasądził – zgodnie z żądaniem powoda - jak w punkcie pierwszym wyroku.

Odnośnie odsetek ustawowych za opóźnienie - Sąd orzekł o nich na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ww. ustawy z dnia 22.05.2003 r. Sąd przyjął, iż pozwany pozostawał w opóźnieniu odnośnie kwoty 15.000 złotych od dnia 14.04.2014 r. (od dnia następnego po upływie 30 dnia od zgłoszenia szkody), a odnośnie kwoty 7.788,24 złotych (zgłoszonej w piśmie rozszerzającym powództwo z dnia 20.06.2016r. doręczonym pozwanemu dnia 22.06.2016 r.) - od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo.

W pozostałym zakresie (odnośnie roszczenia odsetkowego za dzień 22.06.2016r.) Sąd powództwo oddalił jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 109 § 2 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Do kosztów poniesionych przez powoda Sąd zaliczył opłatę od pozwu w wysokości 750 złotych, zaliczkę na wynagrodzenie biegłego w kwocie 500 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda (adwokata) stawce minimalnej wraz z opłatą skarbową za pełnomocnictwo.

O nieuiszczonych w sprawie kosztach sądowych (opłacie od rozszerzonej części powództwa w kwocie 390 złotych oraz pokrytych tymczasowo z zasobów Skarbu Państwa kosztach związanych ze sporządzaniem opinii w sprawie niezwróconych przez strony) Sąd orzekła na podstawie art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 kpc.

Apelacje od powyższego wyroku wywiodła strona pozwana zaskarżając wyrok w punktach 1 3. i 4

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

a. naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 233 § 1 k.p.c.,

polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, przejawiające się w:

- nieprawidłowej i fragmentarycznej, a także sprzecznej ze wskazaniami doświadczenia życiowego i zasad poprawności logicznej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, prowadzącej do błędnego uznania, że szkoda poniesiona przez powoda wyniosła co najmniej 39 761,69 zł, podczas gdy w rzeczywistości szkoda została przez pozwanego naprawiona jeszcze przed wytoczeniem powództwa poprzez wypłatę kwoty 11 742, 42 zł,

- odmówieniu mocy dowodowej pozostającej w dyspozycji Sądu i wchodzącej w skład akt likwidacji szkody kalkulacji kosztów naprawienia szkody sporządzonej przez pozwanego, pomimo, że odzwierciedlała ona konieczne i ekonomicznie uzasadnione koszty służące nie modernizacji budynków powoda, a przywróceniu ich do stanu poprzedniego i nie zawierała błędów poczynionych przez biegłego w wydanej w sprawie opinii,

- zignorowaniu faktu, że budynki powoda zostały odbudowane w znacznie wyższym standardzie, niż ich standard przed szkodą, prowadzącym do obciążenia pozwanego kosztami remontu niemieszczącymi się ramach adekwatnego związku przyczynowego ze zdarzeniem szkodzącym,

b. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez sporządzenie w sprawie lakonicznego i zdawkowego uzasadnienia, w którym nie zawarto choćby wyliczenia dowodów, na których Sąd się oparł i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, a także niewskazania konkretnego przepisu Ustawy z dnia 19.06.1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, z którego — w Jego ocenie — miałyby wynikać konieczność demontażu płyt zawierających azbest i zastosowania w ich miejsce innego materiału,

c. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 286 k.p.c. ,

poprzez niewłaściwe zastosowanie, poprzez niepominięcie wydanych w sprawie opinii biegłego pomimo istotnych uchybień merytorycznych i konsekwentnego kwestionowania przez stronę pozwaną, które to opinie wskazują nie na koszt usunięcia powstałej szkody, a w istocie koszt modernizacji budynku i doprowadzenia go do stanu lepszego, aniżeli stan przed szkodą, a nadto uwzględniają w swej treści koszt elementów, które nie były zamontowane przed powstaniem szkody,

d. naruszenie art. 6 k.c. w zw. z art. 245 k.p.c.. poprzez dokonanie ustalenia, że szkoda poniesiona przez powoda wyniosła co najmniej 39 761,69 zł w oparciu o prywatny dokument sporządzony na jego zlecenie, pomimo, że dokument ten był konsekwentnie kwestionowany przez pozwanego,

e. naruszenie art. 68 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ubezpieczeniowymi Funduszu Gwarancyjnym i polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez ustalenie wysokości szkody bez uwzględnienia dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia nieruchomości powoda,

f. naruszenie art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c., poprzez niewłaściwe zastosowanie, przejawiające się w uznaniu odpowiedzialności pozwanego w rozmiarze przewyższającym normalne następstwa zdarzenia z dnia 15.03.2014 r., w szczególności w zasądzeniu od pozwanego kwoty 22 788,24 zł, mającej stanowić równowartość za usługi, których wykonanie pozostawało poza związkiem przyczynowym ze zdarzeniem, za którego skutki odpowiedzialność gwarancyjną ponosić może pozwany,

g. naruszenie art. 824¹ § 1 k.c.. poprzez jego niezastosowanie, którego konsekwencją było zobowiązanie pozwanego do zapłaty sumy pieniężnej przewyższającej w istocie faktycznie poniesioną szkodę.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżąca wносиła o zmianę wyroku w zakresie zaskarżenia poprzez oddalenie powództwa, a także o stosunkowe rozdzielenie niezbędnych kosztów procesu adekwatnie do wyniku sprawy oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił:

Dach budynku garażu został naprawiony przez powoda przy użyciu posiadanych płyt eternitowych pozostałych po budowie budynku. Koszty remontu budynku garażu w celu doprowadzenia budynku do stanu przed szkodą dają kwotę 3.660,00 zł .

Dach budynku, chlewni został pokryty przez powoda blachą. Materiałem najbardziej odpowiadającym płycie eternitowej falistej jest płyta falista włókno - cementowa(...).

Pomimo częściowego uszkodzenia pokrycia dachowego eternitowego na budynku chlewni niezbędna jest wymiana całego pokrycia albowiem płyty włókno - cementowe (...) nie są kompatybilne z płytami eternitowymi. Inna jest

bowiem wysokość fali. Dodatkowo za wymianą przemawiają względy estetyczne a ponadto wszelkiego rodzaju prace, które miałyby doprowadzić do kompatybilności płyt nie mogą zostać wykonane z uwagi na zakaz wszelkiego rodzaju prac, które powodowałyby pylenie z płyt eternitowych.

Koszty wymiany pokrycia dachowego na budynku chlewni na pokrycie z płyt falistych włókno - cementowych (...)zamyka się kwotą 22.629,00 zł .

dowód: - opinia biegłego Z. K. k. 239-272

- opinia uzupełniająca biegłego Z. K. k. 279-280 /00:02:44-00:12:14/

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego po części jest zasadna.

Sąd Okręgowy co do zasady podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy za wyjątkiem ustalenia dotyczącego wysokości szkody. W tym zakresie Sąd Okręgowy dokonał dodatkowych ustaleń na podstawie opinii biegłego Z. K. (2). Biegły ten sporządził wyczerpującą opinie na piśmie którą dodatkowo uzupełnił na rozprawie. Obie opinie są w pełni miarodajne, jasne a postawione tezy są należycie uzasadnione. Mogły zatem stanowić pełnowartościowy materiał dowodowy stanowiący podstawę do dokonywania dodatkowych ustaleń faktycznych.

Nie sposób zatem - w świetle dodatkowych ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy - odmówić słuszności zarzutowi apelacji kwestionującemu wysokość szkody należnej powodowi w związku z zajściem zdarzenia ubezpieczeniowego. Bezsprzeczne w toku procesu było, że zaszło zdarzenie za które odpowiedzialność ponosi pozwany, który zresztą przyjął na siebie odpowiedzialność i wypłacił powodowi ponad 11 tys. zł odszkodowania. Sporna była zatem nie tyle zasada odpowiedzialności ile wysokość szkody, za którą odpowiada pozwany.

Nie było także przedmiotem sporu, że powód naprawił dach budynku gospodarczego za pomocą eternitu, którym dysponował w zapasie, natomiast w związku z uszkodzeniem dachu budynku chlewni powód pokrył ten dach nie eternitem lub innym materiałem zbliżonym, a blachą. Sąd Rejonowy przyjął, iż powodowi należy się cała kwota jakiej się domagał wskazując, iż skoro powód w taki sposób naprawił szkodę to należy zwrócić mu całe poniesione z tego tytułu koszty. Wskazał przy tym, iż skoro nie ma już możliwości naprawienia szkody za pomocą eternitu powód winien skorzystać z materiałów o podobnych właściwościach np. z blachy.

Takie rozumowanie Sądu nie jest jednak właściwe i sprzeczne z obowiązującymi w tym zakresie regulacjami. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż z treści art. 824¹§ 1 k.c. wynika, że suma uzyskana z tytułu ubezpieczenia nie może przekraczać faktycznie poniesionej szkody.

Tymczasem ustalenie wysokości szkody w przypadku szkody w budynkach rolniczych reguluje art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.). W myśl tego przepisu podstawą ustalenia wysokości szkody powinien być kosztorys odzwierciedlający koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia. Przy czym w myśl ust. 3 w/w przepisu kosztorys ten może być przez zakład ubezpieczeń weryfikowany.

Podstawą do zasądzenia należności przez Sąd Rejonowy był w istocie kosztorys przedłożony przez powoda w postępowaniu likwidacyjnym. Kosztorys ten został jednak zakwestionowany przez pozwanego albowiem pokrycie dachu chlewni blachą nie uwzględniało dotychczasowych materiałów. Dla eternitu którym dotychczas były pokryte budynki powoda materiałem najbardziej zbliżonym nie jest pokrycie blachowe ale pokrycie płytami falistymi włókno - cementowymi EuroFala. (por. opinia biegłego Z. K.)

Słusznie zatem apelacja podnosi, iż Sąd z naruszeniem art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.). oraz art. 824¹ k.c. ustalił wysokość szkody akceptując stan, iż powód naprawiając szkodę odbudował budynek chlewni w znacznie wyższym standardzie niż przed szkodą co w istocie doprowadziło do modernizacji budynku, a nie do przywrócenia go do stanu sprzed szkody.

Reasumując należy przyjąć, iż zaskarżone orzeczenie zapadło z naruszeniem w/w przepisów i podlega korekcie. Przy czym nie sposób przyjąć – jak chce tego pozwany - , iż Sąd uznał odpowiedzialność pozwanego w rozmiarze wykraczającym poza normalne następstwa zdarzenia z 15.03.2014 roku. Biegły sądowy w opinii przedłożonej przed Sądem Okręgowym na etapie postępowania apelacyjnego wprost wskazał, iż nie było możliwe połączenie płyty (...) z płytami eternitowymi albowiem nie są one kompatybilne. Prowadziło to do konieczności zmiany całego pokrycia dachowego budynku chlewni. W efekcie należy przyjąć, iż szkoda wyliczona przez biegłego opiewa na kwotę 26.289,00 zł, pozwany wypłacił powodowi kwotę 11.742,42 zł a zatem do zasądzenia pozostaje kwota 14.546,58 zł. Sąd przy tym nie uwzględnił kwoty 10.938,96 zł stanowiącej koszt demontażu, wywozu i utylizacji eternitu albowiem w tym zakresie przy należytej staranności powód mógłby uzyskać dofinansowanie z gminy (por. art. 826§ 1 k.c.)

Dlatego też Sąd na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt 1a wyroku.

Skoro powód domagał się kwoty 22.788 zł, a uzyskał kwotę 14.546,58 zł to oznacza, iż wygrał sprawę w 64% a zatem pozwany winien ponieść 64% ogółu kosztów procesu. Powód poniósł koszty opłaty sądowej w wysokości 750 zł, opłatę od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł oraz zaliczkę na biegłego w kwocie 500 zł ogółem zatem koszty powoda zamykają się kwotą 3.667,00 zł. Pozwany poniósł koszty wynagrodzenia pełnomocnika 2400 zł, zaliczkę na biegłego w kwocie 587,60 zł, a zatem ogółem poniósł 2.987,60 zł,

Całe koszty procesu za I instancję zamykają się kwotą 6.654,60 zł. z tego 64% to kwota 4.258,94 zł i takie to koszty obciążają pozwanego. Pozwany poniósł kwotę od 2.987,60 zł, a zatem do zasądzenia na rzecz powoda pozostaje kwota 1.271,34 zł. i do takiej też kwoty Sąd obniżył należność zasądzoną tytułem zwrotu kosztów procesu w pkt 4 zaskarżonego wyroku.

Skarb Państwa wyłożył tymczasowo w toku procesu przed Sądem Rejonowym kwoty 132,92 zł , 287 zł i 390 zł ogółem zatem wyłożył kwotę 810 zł i z tej kwoty Sąd w miejsce rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 zaskarżonego wyroku zarządził pobranie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim: od pozwanego kwoty 518,72 zł i ściąganie od powoda z zasądzonych roszczenia kwoty 291,80 zł, a to na podstawie art. 113 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2016r poz. 623).

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt 1 i 2 wyroku oddalając powództwo w części ponad zasądzoną kwotę 14.546,58 zł oraz oddalając apelację jako bezzasadną w pozostałym zakresie na podstawie art. 385 k.p.c.

W toku procesu przed sądem II instancji powód poniósł koszt wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 1800 zł, pozwany zaś wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.800 zł i opłata od apelacji w kwocie 1.140 zł . Ogółem koszty zamykają się zatem kwotą 4.740 zł z tego 64% obciążają pozwanego zatem obciąża kwota 3.033,60 zł . Pozwany poniósł koszty w kwocie 2.940 zł a zatem do zasądzenia na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą należy powodowi kwota 93,60 zł co też Sąd zasądził w pkt 3 wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. w związku z art. 108§ 1 k.p.c.

O nieuiszczonych kosztach sądowych w części dotyczącej wynagrodzenia biegłego za sporządzoną opinię pisemną orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Wynagrodzenie to Sąd określił postanowieniem ogłoszonym na posiedzeniu jawnym w dniu 27 kwietnia 2017r. na kwotę 2.961,07 zł. Uwzględniając zatem wynik postępowania w 64% za tę kwotę odpowiada pozwany, a w pozostałym zakresie powód.

Dlatego też orzeczono jak w pkt 4 wyroku.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSO Paweł Hochman SSO Dariusz Mizera